

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

Αλφαβητάρι προεκλογικό είναι το σημερινό, καθώς σε δύο εβδομάδες θα γνωρίζουμε τι θα προκύψει από την κάλπη στην Ελλάδα. Μία κάλπη που κανείς δεν ξέρει τι εγκυμονεί και τι μπορεί να γεννήσει. Σήμερα, λοιπόν, θα κάνουμε μία προεκλογική βόλτα, με την ευχή να αποτυπωθεί καθαρή η θέληση του λαού και να μην έχουμε «μαγειρέματα»...

Βενιζέλος. Ο Βαγγέλης είναι ευφράδης κι έξυπνος και κατάφερε να εκλεγεί χωρίς αντίπαλο στην αρχηγία του ΠΑΣΟΚ. Κατάφερε επίσης να ανατρέψει την καθοδική δημοσκοπική τάση του Κινήματος και προσπαθεί να ευαγγελισθεί ένα νέο πρόσωπο. Ωστόσο, ήταν υπουργός Οικονομικών και αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Παπανδρέου κι εφόσον αποτελεί μέρος του προβλήματος δεν μπορεί να είναι και μέρος της λύσης. Ουσιαστικά πρόκειται για την ίδια πολιτική, αλλά με νέο αρχηγικό προφίλ. Ο ελληνικός λαός την έχει καταδικάσει κι όσο δυνατή κι αν είναι η δύναμη ανάσχεσης του Βενιζέλου το αποτέλεσμα προοιωνίζεται πικρό - και δικαιολογημένο. Τελευταία τον... τσίμπησε κι αυτόν η μύγα της αυτοδυναμίας (της αυτοδυναμίας Ελλάδας) αλλά και της υπέρβασης του μνημονίου. Εκλέγεται στη Βουλή εδώ και μία εικοσαετία, έχει διατελέσει πολλάκις υπουργός και δεν μπορεί να είναι άμοιρος ευθυνών για όσα συνέβησαν. Άλλωστε, ήταν ο πρωτομάστορας του νόμου περί μη ευθύνης των πολιτικών και της εξωφρενικής ασυλίας που χαίρουν κι εξοργίζει τον λαό.

Γιωργάκης. Λένε πως έφυγε νωρίς από την πρωθυπουργία και την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ, αλλά μάλλον έφυγε πολύ αργά για την πατρίδα... Πρόλαβε, ωστόσο, να αποχωρήσει πριν βυθίσει το ΠΑΣΟΚ σε μονοψήφια νούμερα. Κατάφερε μέσα σε χρόνο-ρεκόρ να καταδικάσει την Ελλάδα στα μνημόνια, στα μεσοπρόθεσμα, σε τρόικες, ΔΝΤ και «κουρέματα» κι άνοιξε πρόθυμα την πόρτα για να γίνει η Ελλάδα το πειραματόζωο των διεθνών αγορών. Θα είναι και πάλι υποψήφιος βουλευτής, αλλά δεν εμφανίζεται πια για να μην «ερεθίζει» τους ψηφοφόρους.

Δημαράς. Ο πρώην «Ρεπόρτερ» ίδρυσε το Άρμα Πολιτών με δυσαρεστημένους από το ΠΑΣΟΚ και τελικά το εγκατέλειψε για να πάει με το κόμμα που ίδρυσαν οι δυσαρεστημένοι της Νέας Δημοκρατίας κι ο Πάνος Καμμένος! Ε, όταν δεν σου βγαίνουν τα νούμερα στις δημοσκοπήσεις, κάνεις και καμιά... τρελίτσα! Βουλευτική έδρα είναι αυτή...

Ελληνας και μάλιστα Ανεξάρτητος δηλώνει ο Πάνος Καμμένος και δημοσκοπικά τα πάει καλά. Απορροφά δυνάμεις από τη Νέα Δημοκρατία, δηλώνει αντιμνημονιακός και δείχνει διάθεση συνεργασίας με πολιτικές δυνάμεις από άλλους πολιτικούς χώρους. Γκρεμίζει τα όνειρα του Σαμαρά για αυτοδυναμία και φαίνεται να συγκεντρώνει δυνατό ποσοστό, ικανό να του δώσει λόγο και θέση στην επόμενη ημέρα των εκλογών.

Ζάππειο. Για τρίτη φορά ανέλυσε εκεί το οικονομικό του πρόγραμμα ο Αντώνης Σαμαράς. Τελικά, το μόνο που λείπει είναι αν όχι ο Ζάππας, σίγουρα ο... Φρανκ Ζάππα!...

Ηταν ένα μικρό καράβι, ήταν ένα μικρό καράβι, που ήταν α-α-ακυβέρνητο οεοέ, οεοέ...

Θεόδωρος. Μεγάλοι απόντες των φετινών εκλογών υπάρχουν πολλοί, όμως η μεγαλύτερη απουσία θα είναι αυτή του Πάγκαλου. Ο άνθρωπος βαρέθηκε να τα... τρώει με τους άλλους («μαζί τα φάγαμε») κι αποσύρεται. Πάντως, δεν ανησυχώ. Όλο και κάποιο βιβλίο θα γράψει, όλο και κάποια νέα «φιλοσοφία» θα μας πετάξει, δεν θα τον χάσουμε...

Ισως, ίσως μια μέρα να ξεφύγεις απ' το αύριο που σου ετοιμάσαν...

Καρατσαφέρης. «Πότε από 'δω, πότε από 'κει, με κοροϊδεύεις Κβρε ζωή, δεν σε αντέχω στό 'χω πει». Κούνια μπέλα, κούνια μπέλα σε ένα ωραίο πολιτικό πάρκο. Υπέρμαχος του μνημονίου, άρχισε να τα γυρίζει όταν η κατακραυγή του κόσμου δυνάμωσε. Μετά στήριξε την κυβέρνηση Παπαδήμου, από την οποία αποχώρησε καταγγέλοντάς την! Πλήρωσε τις παλινδρομήσεις με τις αποχωρήσεις των Βορίδη και Γεωργιάδη, αλλά και τη δημοσκοπική συρρίκνωση του ΛΑΟΣ. Η υποχώρησή του έδωσε αέρα και δύναμη σε πιο εξτρεμιστικά στοιχεία και βγήκε στο προσκήνιο η Χρυσή Αυγή. Κανείς δεν γνωρίζει ποια είναι η πολιτική του κατεύθυνση μετά από τόσες κωλοτούμπες και στο μόνο που παραμένει σταθερός είναι στην εξαφάνιση των λαθρομεταναστών. Μπορεί να κινδυνεύσει να μείνει κι εκτός Βουλής, οπότε χρειάζεται οπωσδήποτε να τον (ξανα)κουτσουλίσει κάποιο περιστέρ!

Του Πάνου Μαραγκού, «ΕΘΝΟΣ», 21/4

Λούκα. Η Κατέλν ιδρύσε μαζί με τον Καστανίδη κι άλλα δυσαρεστημένα στελέχη του ΠΑΣΟΚ την Κοινωνική Συμμαχία με στόχο να κερδίσουν τους δυσαρεστημένους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ. Είχαν ενεργή συμμετοχή (από υπουργικές θέσεις) στη μνημονιακή κυβέρνηση Παπανδρέου αλλά εγκατέλειψαν το καράβι καθώς βούλιαζε. Η Λούκα, μάλιστα, είχε δηλώσει πως είχε λίγες ώρες στη διάθεσή της για να διαβάσει το μνημόνιο, ωστόσο το στήριξε... Τώρα θέλει να του αλλάξει χαρακτηριστικά, να το κάνει πιο κοινωνικό. Παλεύει δηλαδή για δύο μάλλον ασυμβίβαστες έννοιες... Ωστόσο, το πιθανό είναι να κερδίσει εκπροσώπηση στη νέα Βουλή.

Μάνος. Υπάρχει κι ο Στέφανος που έχει αναλάβει... Δράση! Εδώ δεν έπεισε όταν ήταν υπουργός Οικονομικών, θα πείσει τώρα...

Ντόρα. Η Μπακογιάννη δεν άντεξε την ήττα της στις εσωκομματικές εκλογές της Νέας Δημοκρατίας και σύντομα έκανε το δικό της κόμμα. Η Δημοκρατική Συμμαχία θα μπορούσε κάλλιστα να είναι ένα δεκανίκι σε κυβερνήσεις συνεργασίας των μεγάλων κομμάτων ή των μνημονιακών δυνάμεων, αλλά έχει ένα μεγάλο πρόβλημα, καθώς οι δημοσκοπήσεις επιμένουν για αρκετά μεγάλο διάστημα να την αφήνουν εκτός Βουλής. Θα χρειασθεί ένα πολύ γερό φίνις για να πιάσει στασίδι στο επόμενο Κοινοβούλιο, όμως κανείς δεν μπορεί να προδικάσει το αποτέλεσμα. Είναι, άλλωστε, παλιά καρβανά...

Ξέφτισε ο δικομματισμός, αλλά τα δύο μεγάλα κόμματα δεν λένε να το καταλάβουν. Υπομονή, μέχρι τις 6 Μαΐου.

Οικολόγοι. Εμφανίσθηκαν σαν κίνημα στην Ελλάδα στην δεκαετία του '80. Κατάφεραν να εκλέξουν μόνο ευρωβουλευτή μέχρι σήμερα, αλλά τώρα είναι μπροστά σε μία ιστορική πρόκληση, καθώς διεκδικούν για πρώτη φορά με αξιώσεις την είσοδό τους στην Βουλή. Τα κινήματα Οικολογίας κερδίζουν διεθνώς απήχηση τις τελευταίες δεκαετίες εξαιτίας της μόλυνσης του περιβάλλοντος από τον άνθρωπο, αλλά δεν έχουν πείσει ότι έχουν κάποια ολοκληρωμένη εναλλακτική πολιτική πρόταση και μοιάζουν σαν ένα ακόμη γρανάζι του συστήματος. Ένα γρανάζι που έλκει κυρίως τους νέους ψηφοφόρους.

Παπαρήγα. Ο χρόνος μαρμάρωσε στην ίδια ρητορική, στην ίδια εικόνα, στην ίδια πολιτική. Η Αλέκα δεν βαρέθηκε κοντά δύο δεκαετίες να λέει τα ίδια και με το πέρασμα των χρόνων την συνηθίσαμε. Φαίνεται να την δικαιώνουν οι εξελίξεις, η αναληψία του συστήματος κι η διαφθορά του πολιτικού κόσμου. Είχε ζητήσει δημοψήφισμα για το Μάσαστριχ και τάσσεται ανεπιφύλακτα με τις αντιμνημονιακές δυνάμεις. Άλλωστε είναι καθαρά κατά της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ε.Ε. και την Ευρωζώνη, στην «Ευρώπη των μονοπωλίων». Ωστόσο, η κομματική αρτηριοσκλήρωση θυμίζει Αλβανία του Χότζα και εγκλωβίζει το ΚΚΕ σε μονοψήφια νούμερα, τη στιγμή που θα μπορούσε να εκτοξευθεί εκλογικά λόγω της δυσάρεσκας που επικρατεί στο εκλογικό σώμα. Θα μπορούσε να γίνει ακόμη και δεύτερο κόμμα, αλλά κινδυνεύει να μην είναι ούτε τρίτο.

Ρε παιδιά, όταν μία έρμη ψήφο την διεκδικούν 36 κόμματα και σχηματισμοί, μετά αναρωτιόμαστε γιατί είναι κατακερματισμένο το πολιτικό σκηνικό...

Σαμαράς. Ανέβηκε στην προεδρία της Νέας Δημοκρατίας μετά την καθίζηση του 2009. Χρονιά, όπου μετά τον πατέρα Μητσότακη (το 1993) «έφαγε» και την κόρη Ντόρα. Στάθηκε για δύο χρόνια απέναντι στην κυβέρνηση Παπανδρέου και στο μνημόνιο κι είδε την εκλογική του βάση να διευρύνεται. Φαίνεται πως το απωθημένο του ήταν να ξεφορτωθεί τον Γιωργάκη, γιατί για να το πετύχει άλλαξε πλήρως κατεύθυνση. Συνυπέγραψε το μνημόνιο 2, διέγραψε όσους έμειναν πιστοί στην προηγούμενη πολιτική και στήριξε την κυβέρνηση Παπαδήμου. «Κατάφερε» από τα σπλάχνα της ΝΔ να ξεπηδήσουν δύο νέα κόμματα (της Ντόρας και του Καμμένου) κι η επιθυμία του για αυτοδυναμία αποτελεί πλέον όνειρο προεκλογικής νυχτός. Είναι ο πρώτος που μίλησε για ανάπτυξη και στα οικονομικά δείχνει δυνατός. Όμως, δεν εμπνέει εμπιστοσύνη αν αναλογισθεί κανείς τις πρόσφατες πολιτικές κωλοτούμπες, αλλά και τις κατηγορίες περί «προδοσίας» του κόμματος το 1993.

Επίσης, έχει το ίδιο πρόβλημα με τον Βενιζέλο. Είναι αρχηγός ενός από τα δύο μεγάλα κόμματα που είναι υπεύθυνα για τη σημερινή κατάσταση της Ελλάδας και δεν μπορεί να πείσει ότι κομίζει κάτι διαφορετικό από αυτό που ξέρουμε.

Τσίπρας. Μπορεί να μας θυμίζει τα σχολικά μας χρόνια («πίσω από τις λέξεις κρύβεται ο Αλέξης»), όμως στις δηλώσεις του τα βάζει με τους... καθηγητές της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Έχει υποσχεθεί να απελάσει την τρόικα από την Ελλάδα και να καταγγείλει το χρέος. Καταβάλλει προσπάθειες για ενδοαριστερή συνεννόηση και συνεργασία αλλά πολύ δύσκολα θα καταφέρει να πείσει την Αλέκα (κυρίως) και τον Φώτη. Το ζητούμενο πλέον είναι αν θα πείσει τους ψηφοφόρους. Στις εκλογές του 2009 τα είχε καταφέρει πραγματικά στο παρά ένα, στο τελευταίο τηλεοπτικό ντιμπέιτ των αρχηγών, όπου τα είχε πάει περίφημα. Από τότε ο ΣΥΡΙΖΑ μεγάλωσε την δύναμή του και διεκδικεί πλέον θέση και ρόλο στα μελλούμενα.

Υπάρχει διάχυτη προεκλογική αίσθηση και στην Αυστραλία, αλλά εδώ τα πράγματα είναι πιο απλά. Όποτε γίνουν εκλογές οι Εργατικοί θα συντριβούν. Μέχρι τότε όμως αναμένονται αλλαγές, ακόμα και σε επίπεδο ηγεσιών.

Φώτης. Ο Κουβέλης αποχώρησε από τον ΣΥΡΙΖΑ κι ίδρυσε την Δημοκρατική Αριστερά, η οποία διεμβολίζει το ΠΑΣΟΚ. Μάλιστα, πρόσφατα οι δημοσκοπήσεις την εμφάνιζαν με διψήφιους αριθμούς, κάτι που στη συνέχεια υποχώρησε. Θέλει να διεκδικήσει τον ρόλο του ΠΑΣΟΚ σαν κεντροαριστερή δύναμη κι εμφανίζει φιλοευρωπαϊκό πρόσωπο αλλά με μέτρο και κριτική.

Δεν συμφωνεί με το μνημόνιο, αλλά ούτε με την έξοδο από το ευρώ κι είναι από του λίγους βουλευτές που προέρχονται από την Αριστερά κι έχουν διατελέσει υπουργοί (υπουργός Δικαιοσύνης το 1989 επί κυβέρνησης Τζαννετάκη). Διεκδικεί να καλύψει το ιδεολογικό κενό που αφήνει η απομυθοποίηση του ΠΑΣΟΚ στον χώρο της Κεντροαριστεράς, δείχνοντας μάλιστα ανοιχτός σε συνεργασίες.

Χρυσή Αυγή. Τα μνημόνια, η ξενοφοβία κι η συνολική δυσάρεσκεια έχουν ενισχύσει τα ακροδεξιά στοιχεία, με αποτέλεσμα να είναι υπαρκτό το ενδεχόμενο να κερδίσει η Χρυσή Αυγή θέση στη νέα Βουλή.

Ψήφος. Η καθοριστική, η λαλαίουσα. Να δούμε τι θα καθορίσει, τι θα πει αυτή τη φορά.

Ωχός αμέτρης... Αυτοί που το δημιούργησαν θέλουν τώρα να το πολεμήσουν...